

Σερρών Θεολόγος: «Η αγία ιερωσύνη είναι αποστολή, μαρτυρία διακονία»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης

Στον ιερό Ναό Τιμ. Σταυρού Σερρών, ιερούργησε, την Κυριακή 21 Ιουνίου 2026, ο Σεβ. Μητροπολίτης Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγος. Κατά την διάρκεια της θ. Μυσταγωγίας τελέσθηκε και το μυστήριο της εις διάκονον χειροτονίας του κ. Νικολάου Νικολαΐδη, ο οποίος ανταποκρινόμενος στην κλήση του Κυρίου μας, ενετάχθη οργανικώς, ως έγγαμος κληρικός στο έμπυχο δυναμικό της Εκκλησίας των Σερρών.

Ο νέος διάκονος, βαθιά συγκινημένος, προ της χειροτονίας του, απηύθυνε λόγους δοξολογίας προς τον άγιο Θεό, αλλά και ευχαριστίας προς τον σεπτό Ποιμενάρχη της Εκκλησίας των Σερρών, τον πνευματικό του πατέρα, την σεμνή σύζυγο και τα

τέσσερα τέκνα τους, τους κατά σάρκα οικογενείς του, τους κληρικούς και τον πιστό λαό, οι οποίοι συνήργησαν στην κατά Θεόν προκοπή του.

Ο Σεβασμιώτατος, στον λόγο του προς το νεοχειροτονηθέντα διάκονο ετόνισε πατρικώς μεταξύ άλλων και τα εξής: «Σήμερα, παιδί μου Νικόλαε, με την χάρη του αγίου Θεού, προσέρχεσαι ελευθέρως να λάβεις τον πρώτο βαθμό της αγίας ιερωσύνης, έτσι ώστε να υπηρετήσεις ως πιστός διάκονος Ιησού Χριστού την αγία Εκκλησία Του.

Ο Θεός μέσα από την ελαχιστότητά μας και παρά την ανθρώπινη ατέλειά μας, ιερουργεί στον κόσμο το μυστήριο της σωτηρίας των ανθρώπων, απλώνει την σαγήνη του θείου Ευαγγελίου στην αλμυρά και πολυκύμαντη θάλασσα του κόσμου, ώστε να ζωγήσει αθάνατες ανθρώπινες ψυχές, τις οποίες Εκείνος έπλασε και υπέρ των οποίων εσαρκώθη, ανέβηκε στον Σταυρό, κατήλθε στον τάφο και ανέστη εκ νεκρών. Ο Θεός ηθέλησε μέσα στην πανσοφία και φιλανθρωπία Του να διακονείται από κτιστές και χοϊκές καρδιές, οι οποίες όμως αυτοπροσφερόμενες σε Εκείνον, τον μεγάλο Ψαρά και μοναδικό Σωτήρα του κόσμου και πυρπολούμενες από το άκτιστο πυρ της Πεντηκοστής, καθίστανται χαρισματικώς ικανές να κρατήσουν το υπερύμνητο όνομά Του ενώπιον πάντων. Όσα δεν εμπιστεύθηκε στις επουράνιες δυνάμεις, τα εμπιστεύθηκε, κατά το μέγα έλεος και τις ανεξιχνίαστες βουλές Του, στους ταπεινούς Του ιερείς.

Σήμερα, λαμβάνεις το θείον τάλαντον της ιερωσύνης, με την ευθύνη να το πολλαπλασιάσεις για χάριν της σωτηρίας σου και των αδελφών σου. Προσφέρεσαι στον Χριστό και την Εκκλησία Του αυτοπροαιρέτως σε έκφραση της φλογερής αγάπης σου προς τον Νυμφίο Χριστό, ανταποκρινόμενος στο θείο κάλεσμα του ελέους Του, το οποίο από της μικρής σου ηλικίας αισθάνθηκες να σε ακολουθεί, καλλιεργώντας την ψυχή σου και ωριμάζοντας την κλήση σου με την βοήθεια του πνευματικού σου πατέρα. Το έργο, πράγματι, είναι δυσθεώρητο και μεγαλειώδες. Τα λογικά προβάτια, που καλείσαι από σήμερα να διακονήσεις είναι το ποίμνιον του Χριστού. Εμείς, καίτοι ατελείς, δανείζουμε σ' Εκείνον την ύπαρξή μας, έτσι ώστε το στόμα, τα χέρια, η ψυχή μας να είναι του Χριστού. Εμείς είμεθα απλώς οι οικονόμοι και οι διαχειριστές της μεγάλης δωρεάς του Χριστού δια της οποίας σώζεται ο κόσμος. Η αλήθεια αυτή πρέπει να σε κατανύσσει ακόμη περισσότερο, αναλογιζόμενος την ευλογία αλλά και την ευθύνη μίας τέτοιας μοναδικής χάριτος και ευλογίας.

Η διακονία των ανθρωπίνων ψυχών προϋποθέτει πολλά αποθέματα αγάπης, υπομονής και ταπεινώσεως από μέρους μας. Είναι δυσκολοδιοίκητον το γένος των ανθρώπων, εύκολα μεταπίπτει από την πίστη στην απιστία, από το "ωσαννά" στο "σταυρωθήτω", από το φως στο σκοτάδι. Να είσαι πάντοτε έτοιμος, παιδί μου, να δοκιμάσεις το πικρό ποτήριτης εγκατάλειψης, της προδοσίας και της αχαριστίας των ανθρώπων. Όσο όμως θα αυξάνει η αγάπη σου για τον Χριστόν, τόσο περισσότερο θα αναγνωρίζεις στα πρόσωπα των συνανθρώπων σου την εικόνα του

Κυρίου μας.

Δύναμις και έμπνευσις, παρηγορία και απαντοχή σου να είναι ο ίδιος ο Θεός και η αγία Του Εκκλησία, η μεγάλη οικογένεια του Χριστού, από την Οποία θα αντλείς δύναμιν και ευλογίαν. Να είσαι δοτικός προς κάθε άνθρωπο, να αναγνωρίζεις στο πρόσωπο του κάθε αδελφού σου αυτήν την εικόνα του ιδίου του Θεού. Καθήκον σου, από σήμερα, είναι να θυσιάζεσαι καθημερινώς για την αγάπη Του, αφήνοντας πίσω ατέλειες, που μας κρατούν στην γη. Χρειάζεται κόπος πολύς, υπομονή, επιμονή και κυρίως απόλυτη εμπιστοσύνη στην αγάπη του Κυρίου μας. Ότι για τα ανθρώπινα μέτρα φαίνεται αδύνατο, είναι απολύτως δυνατό για την παντοδύναμη θεία Χάρη, που θεραπεύει τα ασθενή και αναπληροί τα ελλείποντα.

Να ενθυμείσαι όμως ότι, όση είναι η τιμή που λαμβάνεις, ανάλογη θα είναι και η ευθύνη και ο λόγος, ο οποίος θα σου ζητηθεί, από τον δικαιοκρίτη Χριστό. Να έχεις απόλυτη εμπιστοσύνη στο έλεος και την αγάπη του Θεού, ποτέ να μην προδώσεις τον μεγάλο Ποιμένα Χριστόν. Ανυπολόγιστη η αξία και η τιμή, τεράστια όμως και η ευθύνη στον ουρανό και την γη. Αυτήν την νέα πραγματικότητα, εάν την υπηρετήσεις ευχαριστιακά και με υπακοή στο άγιο θέλημά Του, θα νιώσεις πραγματικά στην ζωή σου απερίγραπτους γλυκασμούς της θείας χάριτος, τους οποίους ο απλός άνθρωπος δεν δύναται να εννοήσει.

Από σήμερα αρχίζει μία νέα ζωή για εσένα. Μία πορεία ανηφορική, αλλά όχι μοναχική. Έχεις συνοδοιπόρο τον ίδιον τον Χριστόν, ο Οποίος παραστέκεται στα

βήματά σου, κρατά το βάρος του δικού σου σταυρού. Επέλεξες ελευθέρως να κατασταθείς διάκονος και εργάτης των μυστηρίων του Κυρίου μας, σε μία εποχή ιδιαίτερος δύσκολη για την κοινωνία, την Εκκλησία και την Πατρίδα μας. Στις αποκαλυπτικές ημέρες μας, το μυστήριο της ανομίας και της αποστασίας από τον Θεόν ενεργείται με ιδιαίτερη σπουδή και τέχνη. Μην φοβείσαι, όμως, παιδί μου, διότι και σε τούτη την δυσκολία δεν είμεθα μόνοι μας. Μη φοβού, μόνον πίστευε στην ακαταγώνιστη δύναμη του Κυρίου μας, στην άσβεστη φλόγα της Πεντηκοστής, που συγκροτεί χιλιάδες χρόνια τώρα την αγία Εκκλησία μας, η οποία όχι μόνον αντέχει σε πειρασμούς, σε δόλιες συμπεριφορές σαν και αυτές που παρατηρούμε σήμερα, σε φανερούς και κρυφούς πολέμους, αλλά και καθίσταται λαμπρότερα και αυτών των ηλιακών ακτίνων.

Ίσχυε και θάρσει, λοιπόν, παιδί μου Νικόλαε! Είσελθε, χαίρων και τρέμων εις την χαράν του Κυρίου μας! Χαίρων για την τιμή και τρέμων για την ευθύνη. Η χάρις Του, διά πρεσβειών πάντων των αγίων, εξαιρέτως δε της υπερευλογημένης Θεοτόκου, πάντοτε να κατευθύνει την ζωή σου και να σου χαρίζει ουράνιες χαρές και παρακλήσεις, να γίνεις με την ζωή σου, τους λόγους και το ήθος σου ένας ζωντανός οδοδείκτης, που θα δείχνεις πάντοτε τον Σωτήρα του κόσμου Ιησούν Χριστόν, να παραμείνεις σε ολόκληρη την ζωή σου ταπεινός και ενσυνείδητος διάκονος του Κυρίου μας. Αυτός ο Κύριός μας, εύχομαι να είναι πάντοτε βοηθός σου σε όλα. Σε συνοδεύουμε όλοι με την αγάπη μας και την διάπυρη προσευχή μας!».

Προ της απολύσεως της θ. Μυσταγωγίας, ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Σερραϊκής Εκκλησίας και Πρόεδρος του εκκλησιαστικού Συμβουλίου του ιερού Ναού Τιμ. Σταυρού Σερρών, αιδεσιμολ. **Πρωτοπρεσβύτερος π. Θωμάς Τσιάγγας**, προσέφερε στον Σεβασμιώτατο, ιερό εκτύπωμα της υπεραγίας Θεοτόκου, σε ένδειξη ειλικρινούς αφοσιώσεως και βαθυτάτου σεβασμού προς τον ακάματο πνευματικό Πατέρα και ανύστακτο Επίσκοπο της Εκκλησίας των Σερρών, με αφορμή την συμπλήρωση, σήμερα, 23 ετών από της επετείου ενθρονίσεώς του (21-6-2003), αγλαοκάρπου, χριστοφίλου και θεοστηρίκτου Ποιμαντορίας του στον πάνσεπτο Αρχιερατικό θρόνο των Σερρών, ευχόμενος υϊκώς και εγκαρδίως, έτη πολλά κι ευλογημένα στο υψηλό, πολυεύθυνο και πολύπλευρο ποιμαντικό του έργο.

Στην σύντομην αντιφώνησή του, ο Σεβασμιώτατος, αφού ευχαρίστησε διά θερμών λόγων τον π. Θωμά για την συγκινητική του προσλαλιά, απήυθνε προς όλους πατρικές ευχές και πολλές ευχαριστίες για την καρποφόρο και ευλογημένη συνοδοιπορία των 23 ετών (2003-2026) στην Αρχιερατική διακονία του στον Αμπελώνα του Κυρίου, προς δόξαν Θεού, χαρά της Εκκλησίας μας και στηριγμό του λαού Του.

«Προσευχηθείτε, λοιπόν, αγαπητοί πατέρες και αδελφοί, για εμένα,είπε βαθιά συγκινημένος ο Σεβασμιώτατος,ώστεο θείος Δομήτωρ της Εκκλησίας μας, διά πρεσβειών της υπεραγίας Θεοτόκου, της φιλοστόργου σκέπης και προστάτιδος της ζωής μου, να με αγιάζει και να μου χαρίζει πνεύμα σοφίας, υπομονής,αγιοπνευματικής διακρίσεως, δυνάμεως και πολλής αγάπης, ώστε να εργάζομαι κατά το άγιο θέλημά Του για την σωτηρία σας, την κατά Χριστόν προκοπή σας, αλλά και εμού προσωπικώς, ώστε η ταπεινή διακονία μου στην Εκκλησία μας να είναι μαρτυρίαχριστοζωής, ορθοδόξου φρονήματος και θυσίας».

Στις 12:00 το μεσημέρι, ο Σεβασμιώτατος μετέβη στην **κωμόπολη του Λαχανά**, όπου ετέλεσε επιμνημόσυνη δέηση υπέρ μακαρίας μνήμης και αιωνίου αναπαύσεως των ψυχών των υπέρ πίστεως και Πατρίδος πεσόντων λεοντοψύχων Ελλήνων αξιωματικών και οπλιτών, κατά την ομώνυμη μάχη (19-21 Ιουνίου 1913) του Β΄

Βαλκανικού Πολέμου, που οδήγησε στην απελευθέρωση της Κεντρικής και Ανατολικής Μακεδονίας, από την σκληρότατη βουλγαρική κατοχή.

